

רע"פ 4675/16 - צוריאל אברהם בלוקא נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4675/16

לפני:
כבוד השופט א' שהם
צוריאל אברהם בלוקא

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, מיום 10.5.2016, בעפ"ת 69630-03-16, שניתן על ידי כב' השופט א' כהן

בשם המבקש: עו"ד חיים נס

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט א' כהן), בעפ"ת 69630-03-16, מיום 10.5.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' השופט נ' מהנא) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בת"ד 5428-08-14, מיום 28.2.2016.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות של סטייה מנתיב הנסיעה, לפי סעיף 40א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); התנהגות הגורמת נזק, לפי סעיף 21(ב)(2) לתקנות התעבורה; נהיגה בקלות ראש, לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; עקיפה כשהדרך לא פנויה, לפי סעיף 47ד לתקנות התעבורה; ונהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף בדרך, לפי סעיף 36ג לתקנות התעבורה. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 14.9.2013, בסמוך לשעה 23:00, נהג המבקש ברכב פרטי בכביש מספר 60. בסמוך לצומת שילה, עקף המבקש רכב הנע בכביש עם כיוון נסיעתו, ותוך כדי ביצוע העקיפה, סטה המבקש שמאלה, חצה קו הפרדה רצוף, והתנגש במונית, אשר נסעה בנתיב הנסיעה הנגדי (להלן: הרכב המעורב). כתוצאה מכך, גרם המבקש לתאונת דרכים, בה נחבלו בגופם נהג הרכב המעורב; 7 נוסעים ברכב המעורב; והמבקש בעצמו. כמו כן, נגרמו נזקים לכלי הרכב המעורבים בתאונה.

3. המבקש הורשע, לאחר ניהול משפט הוכחות, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום, וביום 28.2.2016, ניתן גזר הדין בעניינו. בפתח גזר הדין, התייחס בית המשפט לתעבורה לטיעוני הצדדים בנוגע לעונש, כפי שהוצגו בפניו. בהמשך, נתן בית המשפט את דעתו למתחם הענישה הנוהג בעבירות בהן הורשע המבקש, אשר "נע בין פסילה למשך 3 חודשים עד פסילה למשך שנה". בהתחשב באמור, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: פסילת רישיון נהיגה, למשך 6 חודשים; הופעל עונש פסילת רישיון נהיגה מותנה, שהוטל על המבקש ביום 13.5.2013, בתת"ע 7780-04-13, במצטבר לעונש שהוטל, כך שרישיון הנהיגה של המבקש ייפסל למשך 8 חודשים; פסילה על תנאי של רישיון הנהיגה, לתקופה של 3 חודשים, למשך 3 שנים; וכן תשלום קנס בסך של 1,000 ₪.

4. המבקש ערער על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה לבית המשפט המחוזי בירושלים, וערעורו נדחה, ביום 10.5.2016. בית המשפט המחוזי לא ראה מקום להתערב בממצאי המהימנות שנקבעו על ידי בית המשפט לתעבורה, וציין כי "נכון הדבר כי מדובר בעדות מול עדות, אך בית המשפט קמא היה ער לעובדה זו, ומצא לנכון להעדיף את עדותו וגרסתו של המעורב". כמו כן, קבע בית המשפט המחוזי, כי "העונש שהוטל על המערער [המבקש] אינו חמור ואינו מצדיק התערבות ערכאת הערעור".

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 9.6.2016, הוגשה בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בד בבד עם בקשה לעיכוב ביצוע עונש הפסילה, אשר התקבלה ביום 13.6.2016. בבקשת רשות הערעור, טען המבקש כי "לא ניתן להתעלם מן הפגמים הנופלים לשורשו של עניין בהכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה", ובכללם היעדר ההתייחסות לנתונים כמו "מהירות הרכבים, מיקום האירוע בתוך העיקול או לפניו, העובדה כי מדובר בעליה", וכן הפגיעה הבלתי מידתית בזכויותיו, עת שנשללה ממנו האפשרות לחקור עדי תביעה חשובים. המבקש הוסיף וטען, כי עולה בעניינו סוגיה "אנושית - מצפונית" שמצדיקה מתן רשות ערעור, נוכח "נסיבותיו האישיות ובפרט הנזק הרב שעלולה להסב פסילת רישיונו".

תגובת המשיבה

6. ביום 14.7.2016, הגישה המשיבה את תגובתה לבקשה. לעמדת המשיבה, "טענותיו של המבקש מתמקדות, בסופו של דבר,

בשיקולי הערכאה הדיונית שהופעלו – כבכל תיק אחר – בעניינו הספציפי של הנאשם העומד לדין". משאין הבקשה מעלה כל שאלה משפטית רחבה, ועת שלא ניכרת כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה – סבורה המשיבה כי דין הבקשה להידחות.

דין והכרעה

7. ידועה ומושרשת ההלכה, לפיה בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה כבדת משקל ורחבת היקף החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, או כאשר עולה חשש מפני עיוות דין או אי-צדק מהותי שנגרם למבקש (רע"פ 5464/16 לייזרוביץ נ' מדינת ישראל (12.7.2016); רע"פ 977/16 דין נ' מדינת ישראל (10.7.2016); רע"פ 5354/16 אדרי נ' מדינת ישראל (5.7.2016)). עוד ראוי להזכיר, את הכלל, לפיו ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בממצאי מהימנות ובקביעות עובדתיות שנעשו על ידי הערכאה הדיונית, על אחת כמה וכמה כאשר עסקין בערכאת ערעור "בגלגול שלישי" (רע"פ 5186/16 אליה נ' מדינת ישראל (10.7.2016); רע"פ 4319/16 שרון נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4404/16 ברקוביץ נ' מדינת ישראל (8.6.2016)). לאחר שעיינתי היטב בבקשה ובצרופותיה, כמו גם בתגובתה של המשיבה לבקשה, נחה דעתי כי היא אינה עומדת באמות המידה אשר נמנו לעיל, ומטעם זה בלבד יש לדחותה. הכרעת דינו של בית המשפט לתעבורה מבוססת על ממצאי מהימנות מובהקים, שנקבעו על יסוד התרשמותו הישירה מן העדים. אף העונש שהושת על המבקש הינו עונש ראוי ומאוזן, שוודאי איננו סוטה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים. משכך הם פני הדברים, אינני מוצא טעם מבורר להתערבותו של בית משפט זה.

8. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור להידחות. המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט המחוזי בירושלים, עד ליום 27.7.2016.

ניתנה היום, י"ב בתמוז התשע"ו (18.7.2016).

ש פ ט